

HRVATSKA MISAO

PREDPLATA ZA SIBENIK I AUSTRO-UGARSKU GODIŠNJE K 14.—
POLUGODIŠNJE I TROMJESEČNO SURAZMJERNO, MJESEČNO
K 120. — POJEDINI BROJ 10 PARA. — OGLASI PO CIJENIKU.
PLATIVI I UTUŽIVO U SIBENIKU.

- IZLAZI SVAKI DAN -
:: TELEFON BR. 74. — ČEKOVNI RAČUN 129.871. ::

UREDNIŠTVO I UPRAVA NALAZE SE NA TRGU SV. FRANE IZA
OBCIN. PERIVOJA. — VLASTNIK IZDAVATELJ I ODGOVORNI
UREDNIK JOSIP DREZGA. — TISAK: HRVATSKA ZADRUŽNA
TISKARA U SIBENIKU. U. Z. S. O. J.

GOD. III.

SIBENIK, srijeda 24. ožujka 1915.

BR. 59. (289.)

Galicija i Karpati.

BEČ, 23. ožujka. Službeno se saopćuje:

Borbe u odsječku Karpata, od uoškog klanca do sedla Koneczna, traju dalje.

Zadnja dva dana bijahu ponovno dva jaka neprijateljska napadaja odbivena. Tu je 3.300 Rusa bilo zarobljeno. U okršaju, koji se je vodio radi jednog visa kod Wyszkowa, uspjele je protivnika izbaciti iz njegovih položaja te 8 časnika i 685 vojnika zarobili.

Na ostalim frontama ništa znatnog nije se dogodilo.

U Rusiji.

BERLIN, 23. ožujka. Službeno se saopćuje:

U potjeri za Rusima protjeranim iz Memela naše čete zauzeše ruski Krotingen te oslobodiše više od 3.000 njemačkih stanovnika, koje Rusi bili oduklili.

Ruski napadaji s obe strane Orzyca bili su odbiveni.

Sa francuskog ratišta.

BERLIN, 23. ožujka. Službeno se saopćuje:

Francuski napadaji kod Carency, sjeverno od Beausejoura, kod Combresa, Apresmonta i Filreya te sjeveroistočno od Badonvillera bili su odbiveni, ovaj zadnji uz teške gubitke po neprijatelja.

U Šampanji naše čete poduzeše više uspješnih uništenja minama.

Na Ostende bacili su neprijateljski avijatičari ponovno više bomba, čime ipak nije bila nanešena nikakva vojna šteta. Naprotiv više Belgijanaca bilo je ranjeno.

Jedan francuski avijatičar, koji je letio sjeverozapadno Verduna, bio je oboren.

Jedan zrakoplov, u kojemu su bila dva francuska podčastnika, bio je prisiljen da pristane u Freiburg. Ostaneci zrakoplova bili su zaplijenjeni.

Saditba krumpira.

Usljed nastojanja i poticanja svih zanimanih vlasti i gospodarskih organizacija opaža se, da je pučanstvo shvatilo potrebu što moguće obilati-je sadjenja krumpira. U sisanju žitarica i sadjenju kumpira imamo jedini način, da se sačuvamo od oskudice.

Koliko će ovaj rat trajati, nije dano predvidjeti, na narod mora da na svaku bude pripravan.

Ipak premda se shvaća preka potreba sadjenja krumpira, u našoj občini i kotaru ne izgleda, da se je svim raspoloživim silam oko toga priunulo. Uzrok možda leži u dosadašnjem običaju naših težaka, koji za mirno doba nisu toliko marili, da se bave sadjenjem krumpira, kao sa poslom malo unosnim.

U Njemačkoj i u svim drugim zemljama naše države, gdje je i blagostanje i prosvjeta naroda na visokom stepenu, nečete naći kuće težaka-posjednika, koja se ne bi bavila — izmedju raznih drugih unosnih kultura — i sadjenjem krumpira, bar u tolikoj mjeri, koliko je dosta za kućnu potrebu. Kod nas se nije za to mnogo marilo, premda se kod nas ne može govoriti o kakvom blagostanju težaka uobće, gdje bijeda, neznanje i prezaduženost ne da čovjeku napred.

„Pletić kotac kaono ti otac“, to je lozinka i svjedočba neznanja. Na zad 30 godina pa dalje stanoviti težakci posjed imao je i mogao je da hrani 4—5 čeljadi; danas usljed pomnoženja pučanstva taj isti posjed mora da hrani trostruko i četverostruko čeljadu. S toga, ako je obradivanje i gospodarstvo, kako su ga naši stari vodili, bilo valjda dostatno za življenje, danas nije više. Izukstvo, znanost i pouka, jači i pametniji rad mogu da iz zemlje stvore većih vrijednosti u raznovrstnim, obilattijim proizvodim.

Dali smo se skoro izključivo na obradivanje loze. Loza dava u dobrim godinama i pri dobroj prodaji dođuše velike koristi; ali nijedan poljski proizvod nije izložen tolikim pogibeljim po težaka, kao što vino. Kada se prebrde sve elementarne nepogode od krupe pa do zaraznih bolesti, kada se je vino u kuću unijelo, onda počmu druge brige: pogibelj pokvarenja, poteškoća ili nemogućnost prodaje uz priličnu cijenu.

S toga sami zdravi razbor treba da nas ponukuje, da sav naš obstanak ne objesimo o lozu, o tu jedinu granu poljskog gospodarstva. Treba da sledimo primjer razumnih težaka, da se što je moguće više bavimo i drugim poljskim proizvodim. I za našeg težaka neka vriedi kao pravilo, da on mora nastojati svakako, da njegov posjed ima dati sve ono, što zemlja uobće može da proizvodi bar za njegovu kućnu potrebu.

Imamo zemalja neprikladnih za sisanje žitarica, ali će malo koji težak u Dalmaciji moći utvrditi, da nema komadića zemlje, da na njemu ne može dobiti potrebito povrće, da nema komada zemlje, na komu nebi mogao posijati 20—30 kilograma krumpira.

Sad, u doba oskudice, svakomu je očevidno, da je krumpir dobra, zdrava, a k tome i jeftina hrana. Takovom hranom ostaje krumpir i u mirno, normalno doba. Začina ima kod nas u maslu, u salu ili ulju, a to je za razlog više, da i kod nas svaki težak nastoji, da na svom ze-

mljištu nadje bar toliko krumpira, koliko mu je dosta za cijelu godinu. Nije razborito izgovarati se, da je obična cijena krumpira preniska i da se gojenje ne isplaćuje, jer se vazda isplaćuje gojiti ono što treba za kućnu prehranu.

Sa nešto dobre volje i razmjerno malo truda može svaka težaka kuća, da za svoju potrebu posaei 20—30 kilograma krumpira. S tim malenim trudom i troškom dobiva oko desetak kvintala krumpira, što predstavlja znatno koliko dobro i zdrave hrane. Kad težaka kuća ima to, već se je osjegurala za čitavu godinu proti oskudici i gladi, proti nuždi, da se dalje zaduži. Čovjek kad ima u kući što jesti, lasno se ne ide dužiti.

Što je u drugim prosvijetljenim zemljama težak na boljem skoku nego li na žalost kod nas, ima najviše da zahvali baš onom razboritom nastojanju, da na svom posjedu stvori i nadje sve što je god moguće za svoju kućnu prehranu. U prvom redu kao zgodno i zdravo sredstvo prehrane dolazi krumpir. Sa par kruna sjemenja a ne velikim trudom i troškom dobiva koliko je njegovoj kući potrebito za čitavu godinu. Kad težak osjegurava tako što bolje hrane svojoj obitelji, ima više odvažnosti i ljubavi, da se bavi sa svim drugim granam gospodarstva; diže se u njemu samosvijest i ponos i tim on utvrđuje svoju nezavisnost.

Koliko li nema težaka kod nas, koji od kruha pa skoro do najmanje potrebštine sve mora da kupuju na novčić, kao da su činovnici, koji ovise samo od svoje plaće! Ako rodi loza a vino ima dobru cijenu, onda se žive kako tako; izdade li loza... onda u dug, i nikad kraja.

Dao Bog, da ovo teško doba sveopćeg izkušenja unese u sve naše poljodjelce uvidjavnost, da se mora prekinuti sa dosadašnjim običajem, i da se mora držati za svu budućnost zavjeta, da će poraditi, da iz svoje zemlje dobije za svoju prehranu sve one plodove, što mu ih zemlja može dati.

Ustanak u Sudanu.

Jedan njemački trgovac, koji se je pred nekoliko dana vratio iz Egipta, izvješćuje u listu „Vossische Zeitung“ o dogodjajima u Egiptu. Izvještaj u kratko glasi:

Dne 1. novembra 1914. senusijski šejh je sa 70.000 ratnika osvojio oazu Sivu, te je pobijao englesku pograničnu posadu. Englezi su protiv Senusija bili poslali čete, nu Senusije su izmakli ovim četama prema jugu, razorili su željezničke pruge i neprestano su uzemirivali zemlju.

Krajem novembra buknuh su ustanci u Korfopanu, te u kotarevima Senura i Kasali, i ovi su se ustanci veoma raširili. Kada je derviš imenom Mabur-el-Asl pronio u nilsku dolinu novu mahdijevu zastavu svetoga rata, njemu su se nezadovoljnici priključivali sa svih strana.

Dne 13. decembra je 40.000 derviša pošlo na Fašodu, a general Hawley je protiv njih stavio 6000 vojnika englesko-egipatskih četa. Egipatske su čete prebjegle k dervišima, te je Englezima ostalo od te vojske jedva 2000 vojnika. Ustaše u prvom jurišu napadoše ove čete, i tada je poginuo general Hawley i s njim svi časnici kao i

veći broj vojnika. Nakon toga se od vlade odmetnuše sva plemena, rad šta je vlada bila prisiljena, da sa sueškoga kanala prebaci veliki broj vojske na Sudan. Čitav Sudan veliki dio Nubije nalazi se u neospornoj vlasti derviša.

„Vossische Zeitung“ objelodanjuje nastavak izvještaja trgovca Enkea o ustanku u Sudanu.

Nakon pada Fašode podijelio je Maburel Asl, nazvan novi Mahdi, svoju vojsku u dva dijela. Deset hiljada ratnika ostavio je on u Fašodi, koji su trebali poći uz Nil, Mahdi je pošao sa 30.000 niz Nil, razorio je kod Elobeida željeznicu, rad šta je iza Hartuma nekako oko nove godine iskočio englezki oklopljeni voz, pa pošto je oko iskočlog voza razasut gorivi materijal, a po tome poljevano nekoliko bačvi petroleja, zapaljen je. Ugušeni su svi, koji su bili u vozu. Za tim su ustaše krenuli prema Elobeidu, gdje se je slaba engleska posada predala, pa je umorena. Na 7. januara stajalo je 20.000 derviša pred Sennarom. Na 11. januara potpuno je opkoljen Hartum od silne vojske derviša, blizu 70.000 ratnika. Odlukom arapskog šejha dobili su stranci da mogu ostaviti zemlju. O daljoj sudbini Hartuma ne zna Enke ništa.

Priznanje austrijskim podmornicama.

Šef inžinir Lebeuf, ostvaritelj francuskih podmorskih ladja, u jednome članku u pariškom „Journalu“ hvali djelovanje austrijskih podmornica te veli, da su one, i ako malobrojne, svoju zadaću izvrstno izvršile. Najprije su postigle, da je moralo ostati brodovlje, koje blokiralo austrijsku obalu, u velikoj udaljenosti. U istinu je Austrija još uvijek gospodarica Jadrana i njene ladje nesmetano voze izmedju Trsta, Pule i Kotora. Austrijsko brodovlje moglo je bombardirati Bar, dočim su se Francuzi morali ograničiti na to, da ispale par hitaca pa da pobjegnu. Francuski dreadnought „Jules Ferry“ u kolovozu je jedva umaknuo jednoj austrijskoj podmornici, a isto tako i velika oklopna ladja „Watteck-Rousseau“.

Lebeuf konačno izvjavljuje, da se Francuska ima smatrati sretnom, što je jednom od njenih najljepših krstaša od 23.000 tona sretno svršio susret s jednom austrijskom podmornicom. Lebeuf misli, kada bi Turci imali jedan tucet francuskih podmornica, da bi svaki napadaj na Dardanele bio nemoguć.

ARCIZA ZA INVALIDE.

Već se invalidi vraćaju iz raznih bolnica, gdje je liječnička znanost, do granice mogućnosti, pritekla u pomoć njihovim ranama zadobivenim na ratnom polju. Vraćaju se a već nijesu sposobni za oružje pa je zanimivo kako se poduzela svestrana akcija, da se udes invalida poboljša i njihova nesreća ublaži. Kirurzi, prama modernim kriterijama, gledaju, da amputiraju samo one dijelove ranjena tijela vojnika, koji su neizlječivi i koji bi škodili čitavom organizmu. Pa zato, u mnogo slučajeva, spasavaju se i ruke i noge, koje valjda u drugo doba, bi se amputirale. Već danas u mnogim mjestima podigla su se ortopedska sanatorija. Kad invalid dakle ozdravi izabrat će takvo za mimanje koje je većma prikladno njegovim fizičkim i duševnim sposobnostima. Oni invalidi, koji su težakog i radničkog staleža, izabrat će materijalni rad. Da se postigne,

da se invalidi prihvate ma kojeg posla, radi sa u Beču oko toga, da se u svim pokrajinama podignu osobite škole za razne zanate.

Za invalide intelektualno sposobnije, a nemaju dovoljne naukovne spreme, otvoriće se posebne škole, koje prošavši invalidi, bit će namješteni u kakvu kancelariju ili trgovački ured. Nastojat će se, da i državne i pokrajinske službe i to lakše naravi uz moguću zapremiti invalidi.

Tako zvana „Prothesen Aktion“ ustanovljena je baš u tu svrhu, da nadomjesti kod invalida amputirani dio tijela. Utjelomju se zato zaklade čijim će se prihodiima dati ta se umjetno načine ruke mekaniče i noge. Već su se ustanove takve zaklade u Pragu i Beču. Trebalo bi da se ovo provede u svim pokrajinama.

Nekidan madjarski grof Geza Zichy, koji je od djetinjstva izgubio jednu ruku, a ipak sa ostalom rukom postao je izvrstan glasovirač, spretna lovac i jahać, držao je konferenciju, kojoj su prisustvovali i mnogi invalidi-vojnici, bez ruku ili bez nogu. On je uvjeravao, da se sa ustrpljivošću i vježbom dotle može uspeti, da se niti ne dosjetiš da ti fali jedna ruka ili noga.

U liječničkom društvu prof. Hoehenig nedavno je pripočeo uspjeh liječničkih konferencija u pitanju mutiliranih. Ovaj liječnik predlaže, da se umjetne ruke i noge dadu samo onim invalidima, koji su pohadjali osobite škole, te iznio je podesnu osnovu za ovo pitanje.

Za invalide, koji su ostali slijepima, namjerava se takoder poduzeti vršrodnih osnova.

Ova akcija je eminetno humanitarna te će bez sumnje otrati mnogo suza onima, koji izgubivši svoju ruku, ili nogu ili koje drugo udo u ratnoj borbi, gledaju tužno svoju nesreću bez nade da će je moći popraviti. Stoga je dužan svak da sudjeluje, prama svojim sredstvima, ovoj kršćanskoj akciji.

Najnovija hrana -- kosti!

Počele su se i kosti jesti! U njemačkim listovima, čita se, da se iz kosti daje nabaviti izvrsne hrane. Dakako da se kod toga ne smije misliti, da bi ljudi griskali kosti, već se iz kosti, kemičkim putem, načini tvar, zvana ossein i ta je ukusna i hraniva. Vele da je francuski kemičar Fresny studirao god. 1870, kada su Nijemci objelodali Pariz i kada je u gradu zavladao glad, i predlagao uživanje osseina. Sada je francuski kemičar Maurie opet upozorio na tu hranu. Ossein se najprije skuha a onda nadrobi juha te imade dobar okus. Kemičar Maurie uvjerava, da je 50 do 75 grama osseina hranivo kao 200 do 400 grama mesa. Kako je u osseinu mnogo fosfata, to je osobito hraniv za nervozne ljude i takove, koji duševno rade.

Možda ćemo doživjeti dan, kada ćemo pred gostonama vidjeti najljepšene plakate: Ovdje se dobiju svježe pripravljene kosti, najbolja hrana za nervozne i duševno radeće ljude. Nije daleko vrijeme kad ćemo kupovati po mesarnicama same kosti kao ukusnu i tečnu hranu!

KRONIKA.

Odjel turske mornarice bombardirao je grad Feodosiju na poluotoku Krimu i zapalio ga.

Japanski je ministar predsjednik skratio Kiri rok za prihvatao zahtjeva od 1. travnja na 25. ožujka. Vlada zacijelo želi u pregovorima s Kitajem još prije općih izbora da dodje do odluke. „Daily Telegraph“ javlja iz Pekinga, da Kitaj ne će nikad pristati na zahtjeve, što vrieduju njegov suverenitet. Kitaj mirno očekuje daljnji razvoj, jer drži,

d. i. njegovi evropski prijatelji već znati prihvatiti poštovanje integriteta kineske države. Uslijed toga u Pekingu ne pripisuju ukrcavanju japanskih četa nikakvu važnost.

„Kölnische Zeitung“ prima iz Madrida: List „Eldibate“ tvrdi da znade iz pouzdanog izvora da se u vodama oko Gibraltara nalaze dvije njemačke podmornice, koje su u proganjaju dvaju engleskih ratnih brodova zakasnila za nekoliko sati. Engleske vlade znale su za ovo, ali su držale ove strogom tajnom.

Berlinski „Lokalanzeiger“ javlja, da je engleski krstaš „Amethyst“, koji u Dardanelima bio dopro do Nogare, usljed štete od turskih hitaca, izgubljen.

Prava saopćenju engleskog dopisnog ureda, englesko-francusko brodovlje bilo bi došlo dotle, da bombardira Kilidbahr i Čanak. Pri bombardiranju 19. ov. mj. da su potopljeni slijedeći engleski i francuski ratni brodovi: „Bouvet“, „Irresistible“, „Ocean“ i „Gaulois“, dočim je „Inflexible“ teško oštećen.

Domaće vijesti.

Sjednica predsjedništva bečkog parlamenta. Na 19. ov. mj. sastalo se je predsjedništvo parlamenta na dogovor. Bili su prisutni predsjednik Dr. Sylvester i svi podpredsjednici izim Zdraskog i Pogačnika, koji su opravdali odsutnost. Osobiti predmet rasprave bilo je pitanje cenzure novina. Konstatiralo se je, da vlada nije ni za dlaku odstupila od dosadašnje cenzurne prakse, koju ne vode izključivo razlozi neophodne nužde. Plijeni se svako pretresanje i takovih važnih pitanja, koja ne imadu nikakva odnošaja sa vojnim operacijama i uredbama. Plijeni se svako raspravljanje političkih pitanja ne samo, nego se ne dopušta niti raspravljane velevažnih gospodarskih pitanja, dakako na štetu pucanstva i javne uprave, koja tako ne čuje mnijenja javnosti. Osobito, što se tiče pitanja aprovizacije, ne dozvoljava se riječi javne kritike prama vladinim uredbama. Na sjednici bi odlučeno, da predsjednik Dr. Sylvester ima prikazati ministru predsjedniku tegobe javnosti glede aprovizacije i glede cenzurne prakse. Iz službenog saopćenja ne razabire se, da bi se na sjednici bilo potaklo opet pitanje otvora parlamenta.

Za vinogradare. Prošle sedmice odaslanstvo društva vinogradara sviju vinorodnih pokrajina predstavilo se je ministru predsjedniku, komu je prikazalo nevolje i potrebe vinogradara i zamolilo, da im se osobito providi potrebita količina modre galice i sumpora, bez čega će vinogradari ostati preteško oštećeni. Ministar predsjednik pokazao je osobitu susretljivost, zanimanje za ovo pitanje i obećao je, da će u koliko budu vojne prilike dopuštale, sve poradići da se doskoči potrebam vinogradara. U odaslanstvu zastupane su bile sve pokrajine, izim Dalmacije, što nam je začudno.

† **Vicko profesor Martinis.** Javljaju nam iz Zadra, da je preminuo profesor ondješnje hrvatske gimnazije Vicko profesor Martinis u 36. godini života. Obogaćen dubokim znanjem, skroman i ozbiljan, sposoban u matematičnim i prirodnim znanostima, posvetio je bio sve svoje sile uzgoju naše mladeži i napretku onog našeg zavoda. Turbokoloza unistila mu život, u najljepšim godinama. Ostavlja udovu sa sedmero siročadi. Vječni mir dobroj mu duši!

Crne ospice u Imotskoj Krajini. Saznajemo, da je u Lokvičici, općine Imotske, konstatiran jedan slučaj crnih ospica.

Grad i okolica.

Odklikovanje upravitelja lučkog ureda. Upravitelj lučkog ureda gosp. Marjan Selestrin bio je od Njegova Veličanstva odklikovan zlatnim križem sa krunom na vrpcu za hrabrost.

Ovo visoko odklikovanje izazvalo je u svim krugovima zadovoljstvo, jer je g. Selestrin u ratno ovo doba posvjedočio takovu spremnost i poštivnost, da je izazvao udivljenje pomorskih krugova, a priznanje od svojih starišina. Od srca se radujemo vrlom prijatelju našega grada na ovom Previšnjem odklikovanju.

Ukočenost šije. U našem gradu konstatiran je jedan slučaj ukočenosti šije, smrtni. Poduzete su sve mjere sigurnosti, te su osobe, koje bile u dodiru s oboljelim, bile osamljene.

Podružnici „Crvenog Križa“ u Šibeniku podmirila je članarinu 1915. godica Grizic Katica, rav. gradj. škole. Gosp. Ježina Marko, ravatelj, da počasti uspomenu pok. majke Ane Ježine K 50. U istu svrhu doprinijese gg: Kontran Zaccaria Ugo K 20, Curir Atilio 4, Obitelj presj. Policky 4, Staničić Paško 2, Petrić Jerolim 4, Matavalj Gjuro 3, Terzanović Pio 5, Obitelj Storff 3, ud. Sponza Amelia 2, Dr. Bogić Orio 10, Fosco Ugo 4, obitelj Kačić-Dimitri 3.

Da počaste uspomenu Filipa Gazzari gg: Anelli Oreste K 5, Lučev Ante 4, Marassovich Oskar 6, Mikulić Pero 4, Cusmich Erman 4, Zanchi Bortolo 1, pl. Ivanišević Miran 4, Inchiostri Vi sinovi 10, Giadorou Roko 10, Obitelj Caleb 5.

Da počasti uspomenu Pilića Šime gosp. Ostojić Mihovil K 2.

Da počasti uspomenu Zorić Luce Giadorou Roko K 10.

Doprinio je nadalje gosp. Checo Josip K 5. Članove upisuje i milodare prima ljekarnik g. Mattiaz.

Učepljučite boginje! Dolaze vrući dani, a potom i veća pogibelj zaraznih bolesti. Zato se od stane vlasti poduzimaju mjere, kako bi se ljudski život što bolje protivi toj pogibelji osigurao, te je poduzeto cijepljenje (navrćanje) boginja u svim školama. Preporuča se gradjanstvu, da svi bez iznimke uzmu injekciju proti ospicama, a mogu učiniti kod svakoga liječnika, bezplatno.

Da počaste uspomenu Stjepana Pavičića, (a ne Plančića, kako smo u zabuni javili), nećaka preč. Don Nike Plančića, župnika u šibenskom Docu, doprinijese gg.: Kreše Novak i Josip Tambača po 2 K za Zakladu Franje Josipa, a prijatelji 4 K Crvenom Križu.

Svinja usmrtila dijete. Dne 21. ov. mj. u Raslini šibenske općine desio se slučaj, koji je duboko potresao svakoga. Mali Toma Alviž Antin od šest mjeseci ostao je sam u koljevci, dok mu je majka za jedan čas izišla iz kuće. U to doleti krmčice te se bači na mališa, otrgne i proždere obe mu ruke, nos i uši, te mu zada više ogrebotina i rana. Nenašće je podleglo groznom mukama u čas, na prepast i užas majke. Rodeitelji, ne ostavljajte djecu samu!

Još jedno odklikovanje u lučkom uredu. Gosp. Nikola Miloš, c. k. lučki pečlar u našem gradu, bio je odklikovan srebrnim križem za zasluge. Čestitamo!

Fotografički aparat, 9 × 12, rabrabilen, traži jedan početnik. Obavijesti daje uredničtvu lista.

OGLAS.

Prodajem Bukovi ugljen (slatki karbun) po 20 para na vreću, a po 24 pare klg. bez prašine i suh.

Ivan Kitarović.

Navrnutih loza

na podlozi Aramo i Riparia također prodaje maraštine i babiča prodaje
Niko Kranjac -- Vodice.

Bukovi ugljen (Slatki karbun).

po K 22— na veliko
po K —24 na malo
Na veliko se prodaje jedna vreća, u kojoj može da bude od 40—60 kg.; na malo od 5 kg. dalje.
Ugljen će biti od najbolje vrste, suh a minimalno prašine.
Naručbe prima I. ANGELICCHIO.

VELIKA ZLATARIJA GJ. PLANČIĆ

Vis - Starigrad - Velaluka

ŠIBENIK.

Kupuje staro zlato i srebro uz najpovoljnije cijene.

JAVNA ZAHVALA.

Prigodom nenadne smrti našeg nezaboravnog oca, odnosno tasta i djeda

BOŽA PODUJE

posjednika i Lloydovog agenta u Visu umrlag 14 ožujka 1915. u 71. godini života, bilo nam je izkazano najživlje saučeuće sa strane svojete, prijatelja, znanaca, korporacija i vlasti. Radi toga smatramo se dužnim da se ovim putem javno najtoplije zahvalimo svima onima koji, bilo sudjelovanjem pri sprovodu, bilo pismenim ili brzojavnim saučeućem, bilo doprinosima u dobrotvorne svrhte, ili na drugi način, izkazahu milom pokojniku zadnju počast.

Na osobiti način veže nas dužnost, da se zahvalimo općinskom upraviteljstvu u Visu, c. k. okružnom i kotarskom sudu kotarskom i c. k. kotarskom sudu u Visu te predstavnicima ostalih mjesnih vlasti, mnogopoštovanom svećenstvu Visa i velečasnom župniku Komiže, koji naročito došao da doprati milog nam pokojnika, kao što učiteljskom osoblju Visa, uglednim društvima Hrvatska Blagajna i Vinarska Zadruga u Visu.

Ne možemo a da se ne sjetimo zahvalnošću uglednog društva Hrvatsko Kolo Ante Starčević, koje je korporativno, predvođeno društvenim barjakom, dokazalo počast i dopratiло nezaboravnog pokojnika svoga člana do zadnjeg počivališta.

VIS, 18. ožujka 1915.

Dr. Miho Poduje c. k. Savjetnik	sinovi	Božo Poduje	unučad
Joso Poduje cand. iur.		Šime	
Marga ud. Kuljiš	kćeri	Veljko	unučad
Katica žena Špira Kucić		Anka	
Istočnica rođ. pl. Bortolazzi, nevjesta Špiro Kucić, zet		Vjera	

Predplaćujte se na „HRVATSKU MISAO“!

HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA ŠIBENIK

UKNJIŽENA ZADRUGA SA OGRANIČENIM JAMSTVOM (Dr. A. DULIBIĆ I DRUG)

OESKRBLJENA JE SVIM MATERIJALOM, TAKO DA JE U STANJU TOČNO, BRZO, U MODERNOM SLOGU TE UZ VEOMA UMJERENE CIJENE IZRADJIVATI SVE RADNJE SPADAJUĆE U TISKARSKU STRUKU

IZRADJUJE POIMENCE POSJETNICE, TRGOVAČKE MEMORANDUME, RAČUNE, NASLOVNE LISTOVE, TRGOVAČKE I SLUŽBENE OBOVJE, VIJENCANE KARTE, PLESNE I DRUGE ZABAVNE POZIVE I PROGRAME, OSMRTNICE, CIJENIKE, JESTVENIKE I T. D. I T. D.

VELIKO SKLADIŠTE TISKANICA ZA OBCINE I ŽUPSKE UREDE.

PRODAJA RAZNOVRSSNOG ČISTOG PAPIRA I OBOVJA

Da postigneš obilan prirod svoga rada na poljodjelskom polju morati ćeš pognojiti svoje usjeve, vinograde, masline, voćna stabla i t. d. sa

40% Kalijevom soli ili kainitom
15-16% Kalciumcianamidom
16-21% Thomasovom drozgom

i to prama uputama koje svak može da zatraži besplatno kod potpisane, bilo ustmeno ili pismeno. Ista tvrdka zanimljivima dijeli poučne knjižice o uporabi gnojiva za sve kulture, te prema zahtjevu drži i specijalna predavanja. Ove tri vrsti daju isti uspjeh kao KAS a cjenije od istoga.

Ova gnojiva dobivaju se izključivo kod potpisane tvrdke, kao jedini i glavni zastupatelj i razpavaoc, i to prama uvjetima postavljenim od tvornica

GRUBIŠIĆ & Comp. — Šibenik. (brzojavni naslov GRUBARES — telefon br. 56).

NAJMODERNIJE POSJETNICE IZRADJUJE
HRVATSKA ZADRUŽNA TISKARA U ŠIBENIKU
U. Z. S. O. J.

P. T.
Častimo se staviti do znanja svakoj cijenjenoj osobi, da smo već od davna osnovali klesarsku zadrugu pod naslovom:

PRVA SPLITSKA KLESARSKA ZADRUGA
registrirana na ograničeno jamčenje U SPLITU.

Zadruga obavlja svakovrstne klesarske radnje bilo u mramoru ili kamenu uz najpovoljnije uvjete.

Osobitom preciznošću izradjuje žrtvenike, balaustrate, krstionice, nadgrobne spomenike itd. u najmodernijim slogovima. Skladište je oskrbljeno sa mramornim materijalom, također mramornim pločama za pokućstvo. Buduć je ista proviđena izvrstnim radnim silama i dovoljnim kapitalom, to je u stanju svaku naručbu brzo i tačno izvršiti na potpuno zadovoljstvo gg. naručitelja.

Na zahtjev šalje nacрте, uzorke materijala, kao što i sve upute i razjašnjenja.

Preporuča se uglednom občinstvu i prepoštovanom svećenstvu, da ju počaste svojim cijenjenim naručbama.

UPRAVA.

Krumpir za sadjenje
od najodličnije vrste stiči će do nekoliko dana. Reflektanti se pozivaju da se predobijaju kod gosp. IVANA ANGELICCHIA u Šibeniku, kod Sv. Barbare.
Osim količine određene za Šibenik, ima na raspolaganje još jedan vagon. Ako koja općina ili poljodjelska zadruga nije namirila svoju potrebu, neka se brzojavno obrati na gornji adresu.

MLIJEKO — kraljice i ovčije, čisto, naravno i sterilizirano, prodaje po 48 para litar, Uzorna Mlijekarna J. Drezga.